

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El miracle

La història que porto per a la nostra reflexió va passar a l'Índia i la narra un pare jesuïta, Pierre Ceyrac, missioner durant seixanta anys.

La protagonista és una nena de vuit anys que estava convençuda que l'amor pot fer meravelles. El germà petit s'estava morint a causa d'un tumor al cap. Els pares, molt pobres, havien fet tot el possible per salvar-lo, però no sabien ja què més fer. S'havien gastat la seva petita fortuna per curar-lo, però no havia estat possible. Una nit, el pare diu a la seva dona: «Estimada, crec que hem arribat al final. Només un miracle pot salvar el nostre petit.»

La germaneta del malalt escoltava des d'un racó el que deia el pare. Surt, se'n va a la seva habitació, trenca la guardiola que tenia i agafant els diners marxa corrents a la farmàcia més propera. Es posa de puntetes i posa totes les monedes sobre el taulell. La farmacèutica li pregunta:

—Què és això? Què vols?

—És per al meu germanet Andreu. Està molt malalt i vinc a comprar un miracle.

—Però, què dius?, li respon la farmacèutica.

—El meu germà es diu Andreu i té un bony al cap,

el pare ha dit que només pot salvar-lo un miracle. Jo l'estimo molt i per això vinc a comprar el miracle perquè pugui curar-se.

La farmacèutica li va respondre amb delicadesa, però amb molta tristesa: Mira, aquí no venem miracles, no en tenim.

—Perdoni, si no tinc prou diners miraré de recollir-ne una mica més. Quant costa un miracle?

Escoltava la conversa entre la nena i la farmacèutica un senyor gran i ben vestit. Es va acostar a la nena, que amb llàgrimes als ulls estava recollint les monedes que havia deixat al taulell de la farmàcia, i li va dir: Per què plores? Què et passa?

—Senyor, la farmacèutica no vol vendre'm un miracle i no vol dir-me quant costa ... És per al meu germà Andreu, que està molt malalt. La mare diu que caldria operar-lo, però és molt cara l'operació i no tenim diners, per això cal un miracle per salvar-lo. Jo he portat tot el que tinc.

—Quant tens?

—Un dòlar i onze cèntims..., però, sap, puc aconseguir una mica més de diners.

El senyor va somriure i va dir: Bé. Crec que aquest és exactament el preu d'un miracle. Va agafar els diners i amb l'altra mà va agafar la mà de la nena i li va demanar que el portés a casa seva i ell miraria de trobar el miracle que volia comprar la nena.

El senyor que va entrar a casa de la nena era ni més ni menys que el Dr. Carlton Armstrong, un gran especialista en neurocirurgia. I va operar el minyó, que unes setmanes més tard tornà a casa sa i estalvi. La mare deia: «Aquesta operació ha estat un veritable miracle i em pregunto quant ha degut costar». La nena somreia sense dir res. Ella sabia que havia costat un dòlar i onze cèntims. Però el que realment va costar va ser l'amor i la fe d'una nena.

Potser ara ens aniria bé recordar les belles paraules de Jesús a l'Evangelí: «Si no us feu com infants no entrareu pas al Regne del cel». Tant de bo el Senyor ens concedeixi una gran fe i confiança en Ell, Pare de tots, que vol el millor per als seus fills.

Que Déu us beneixi a tots!

ACTUALITAT

Acòlits i lectors al Seminari Conciliar de Barcelona

El dimarts 24 de maig, Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, va instituir lectors un grup d'alumnes del Seminari Conciliar de Barcelona: Carlos Bosch, Iñaki Marro, Javier Ojeda, Carlos Pérez, Pablo

Pich-Aguilera, Antoni Vidal i Agustí Vives. També instituï com a acòlits: Iñaki Marro, Jordi Mondragón i Mario Pardo, en el seu camí vers el presbiterat. La festa va acabar amb un petit refrigeri per poder-los felicitar.

ENTREVISTA

Aprendre a acompanyar espiritualment

MAITE VALLS

La Fundació Vidal i Barraquer (FVB) s'ha especialitzat en el diàleg entre psicologia, psiquiatria i espiritualitat. Moltes persones han trobat un suport a la seva fe a través de professionals de la medicina i la psicologia. Ara, la FVB presenta la 7a edició del Postgrau d'Acompanyament Espiritual (t. 934 340 001 / www.fvb.cat), conjuntament amb Cristianisme i Justícia. La Maite Valls, RJM, psicòloga clínica i educadora, és professora del postgrau.

Tothom està preparat per fer una experiència espiritual? I per acompanyar?

Sí, perquè el temps i el tarannà de Déu no és el nostre, però sovint estem tancats i no ens adonem del que vivim. Tothom pot ser acompanyat espiritualment, però no tothom pot acompanyar sense preparar-se. Cal haver-se endinsat en el propi món interior, haver-se trobat amb la pròpia fragilitat per poder estar al costat de la vulnerabilitat de l'altre.

Quin ha de ser el paper de la persona que acompanya?

Anar al costat, sense avançar-se a l'experiència de l'acompanyat, ni anar per darrere —faria tard a l'experiència de l'acompanyat. La confiança en l'acompanyant vehicula l'experiència de Déu que té lloc en el cor de l'acompanyat. L'acompanyant fa com de mirall que amb respecte i confiança subratlla i assenyala els matisos de l'acció de Déu en el cor de l'acompanyat.

Per què és clau la psicologia en l'acompanyament espiritual?

Per poder-se separar i diferenciar de l'acompanyat. Dins la relació d'acompanyament es produeixen diferents moviments i processos que poden portar a confusió: l'acompanyant es pot confondre amb l'acompanyat o projectar-li experiències que no són de l'acompanyat; per això és essencial conèixer mínimament el nostre funcionament psicològic, perquè si no es pot fer mal.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Beneïm la nova casa!

Un matrimoni jove, amb dos fills de quatre i sis anys, decidí anar a viure al poble on els avis hi tenen casa i construir-se'n una de pròpia. Acabada la nova llar, explicaren als fills que demanarien a un sacerdot amic que la beneís. L'anunci creà expectació entre els petits. El dia abans, els quatre prepararen els detalls de la celebració. El pare els va explicar que havien d'escriure una pregària per donar gràcies a Déu i els demanà que l'ajudessin. Els nens anaren dient els motius per donar gràcies mentre el pare escrivia i posava en ordre les aportacions.

Arribat el dia, s'aplegaren a la porta de la casa per participar en la benedicció. Es reuniren els avis i alguns dels tiets i cosins. Després d'una introducció del sacerdot, iniciaren el ritual previst. Les lectures escollides foren de l'Evangeli per indicar que volien que Jesús fos sempre a casa seva: «Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar. I va entrar per quedar-se amb ells» (Lc 24, 29). La mare va aportar un salm que havia trobat escaient: «És aquí on vull quedar-me per sempre, m'agrada, hi vull residir» (Sl 132,14). En el moment de la pregària, el fill gran llegí: «Ens

agrada la nova casa on vivim. Té moltes finestres i molta llum. Hi podem llegir contes i llibres. Ens agrada molt i molt jugar amb els cosins. Jesús, gràcies per la nova casa, pel temps viscut a cals iaïos mentre la feien, per la seva ajuda. Gràcies per la feina dels paletes i les altres persones que hi han treballat. Gràcies per la família, els avis, els iaïos, els tiets, els cosins i els amics.»

En acabat, el fill petit i els cosins dipositaren uns objectes significatius sobre una tauleta situada al costat de la porta mentre se n'explicava el sentit: els plànols de la casa, signe de l'agraïment a Déu i del compromís a fer-ne un bon ús; un Nou Testament, signe del desig que Jesús, amb la seva Paraula, sigui sempre amb la família, i un recipient amb aigua que s'utilitzà per beneir la nova casa i les persones presents i significar la vida que es desitja que habiti a la casa i a les persones sempre. Tots els presents junts resaren el Parenostre abans de cloure la celebració amb una pregària final. La benedicció és entusiasme pel present i il·lusió pel futur, i beneir, *dir bé* de les coses i les persones, un acte d'agraïment. Beneïda la llar que ja neix humil, acollidora i agràida!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ser cauces de misericòrdia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Hace unos días, durante el tiempo de la audiencia general, llovía en la plaza de San Pedro y el Papa anunció que los enfermos, que por la lluvia se encontraban en el aula Pablo VI, seguirían el acto por las pantallas: «Allí —añadió— están más cómodos»; e invitó a saludarlos y todos en la plaza respondieron con un aplauso. Es un detalle sencillo, pero muestra la misericordia y la ternura de la Iglesia hacia los más necesitados.

El Santo Padre, que no cesa de proclamar la misericordia, en otra ocasión urgía: «Dejémosnos renovar por la misericordia de Dios, dejémosnos amar por Jesús, dejemos que la fuerza de su

amor transforme también nuestras vidas». La misericordia del Padre es desbordante.

María, Madre que lo conserva todo en su corazón, cuida a cada uno de sus hijos. El Papa, al hablar de María como icono de piedad, citó la oración de Dante Alighieri dirigida a nuestra Señora: «En ti misericordia, en ti piedad, [...] en ti se aúna cuanto en la criatura hay de bondad» (XXXIII, 19-21).

Acojamos con gozo la invitación de Jesús a participar en la fiesta de la misericordia y de la fraternidad, acerquémonos a María y abramos nuestro corazón para ser misericordiosos como el Padre. Seamos cauce de misericordia.

Lectures missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[1Re 17,1-6 / Sl 120 / Mt 5,1-12]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120). Sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. ■ Dimarts [1Re 17,7-16 / Sl 4 / Mt 5,13-16].

Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Dimecres [1Re 18,20-39 / Sl 15 / Mt 5,17-19].

Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, màrtir; beat Jaume Berthieu, màrtir.

9. ■ Dijous [1Re 18,41-46 / Sl 64 / Mt 5,20-26].

Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Divendres [1Re 19,9a.11-16 / Sl 26 / Mt 5,27-32].

Sant Maurici, abat; sant Asterí, bisbe.

11. ■ Dissabte [Ac 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 5,33-37].

Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. Mare de Déu de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alícia, vg. cistercenca.

12. ■ † Diumenge vinent, XI de

durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[2Sa 12,7-10.13 / Sl 31 / Ga 2,16.19-21 / Lc 7,36-8,3 (o bé: 7,36-50)]. St. Joan de Sahagun, prev. agustí; St. Onofre (o Nofre), anacoreta; beata Iolanda (o Violant), rel. Franciscana.

ACTUALITAT

Jubileu dels diaques presidit per Mons. Sebastià Taltavull

El passat diumenge 29 de maig, un grup de diaques de Barcelona, un diaca de Tarragona i un d'Urgell, acompanyats de les seves famílies i presidits pel bisbe auxiliar Sebastià Taltavull, van celebrar amb gran joia el Jubileu dels diaques a Roma. Allà van participar en diferents esdeveniments de l'Any de la Misericòrdia, entre els quals destaca que van tenir el goig d'acompanyar grups de pelegrins de parla hispana vinguts d'arreu del món. Els deu diaques van dirigir la pregària de centenars de pelegrins que feien el camí des del Castell de Sant'Angelo

a la Porta de la Misericòrdia de la Basílica de Sant Pere, per encàrrec del Pontifici Consell de la Nova Evangelització, l'organitzador d'aquest Jubileu.

Presidits pel bisbe Sebastià, van travessar la porta santa de les quatre basíliques majors i van guanyar el jubileu. També fou motiu de gran goig celebrar el diumenge a la plaça de Sant Pere l'eucaristia presidida pel papa Francesc, el qual animà els diaques de tot el món a perseverar en el seu ministeri de servei a l'Església i als més necessitats.

Els diaques catalans que van dirigir la pregària als pelegrins hispans

Celebració eucarística a la plaça de Sant Pere, presidida pel Sant Pare

El bisbe Sebastià presideix l'eucaristia a la Capella Sixtina de la basílica de Santa Maria la Major, amb els diaques i les seves famílies

Els diaques de Barcelona, acompanyats dels seus familiars, a la basílica de Sant Pau Extramurs, guanyant el Jubileu de la Misericòrdia

ACTUALITAT

Mons. Omella agraeix als cristians de Barcelona la seva solidaritat amb els pobres

L'arquebisbe de Barcelona va presidir la seva primera celebració del Corpus a Barcelona, el passat diumenge 29 de maig.

A l'homília va voler agrair a totes aquelles entitats i organitzacions de la diòcesi la seva solidaritat amb les persones més fràgils de la societat. Va esmentar els menjadors, els centres socials i totes les accions solidàries que la comunitat cristiana crea i manté. També va dir que «tots som sagraris que portem Crist».

Notes destacades de la celebració foren la presència de nens i nenes que havien fet la primera comunió, com mostra la foto. I la presència de les germanats i confraries de la diòcesi.

Un nou llibre de Mons. Sebastià Taltavull sobre els dons de l'Esperit Sant

En aquest nou llibre, que té com a tema i títol *Els 7 dons de l'Esperit*, Mons. Taltavull reflexiona sobre aquest tema central de la vida cristiana. Anteriorment ja havia publicat tres títols: *Les set paraules de Crist*, *Us porto al cor* i *Molt per agrair*. *Els 7 dons de l'Esperit*, de 66 pàgines, ha estat bellament editat per Editorial Claret i ha comptat amb la col·laboració, en les il·lustracions i en la part literària, de Goretti Pomé.

La presentació es farà el dimecres 15 de juny, a les 19.30 h, a la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5).

La Nit de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana

- Dia: dimarts 14 de juny
- Hora i lloc:
 - 19.30 h, projecció del documental al cine Comèdia *La caja de cerillas*
 - 21 h, sopar benèfic a l'Hotel Avenida Palace (Gran Via de les Corts Catalanes, 605)
- Preu: 45 €
- c/c: La Caixa: ES88-2100-3013-2522-0040-6287

A l'hora de fer l'ingrés poseu nom, cognoms i telèfon

L'imprès del banc és l'entrada al cinema i al sopar

Les places són limitades

Informació: t. 934 092 770
lanit@radioestel.com / lanit@catalunyacristiana.cat

Menjador d'Emaús

El dia 23 de maig, el senyor arquebisbe visità el menjador social Emaús, una iniciativa de les parròquies de Sant Eugeni I papa i la Mare de Déu del Pilar, que ofereix un dinar a persones necessitades de l'esquerra de l'Eixample, amb 110 usuaris cada dia de mitjana, dels quals 85 són perso-

nes grans i 25 del programa de famílies amb fills menors, derivades de serveis socials. L'arquebisbe va compartir el dinar acompanyat del director de Càritas, Salvador Busquets, del seu delegat episcopal, Mn. Salvador Bacardit, i del rector de la parròquia, Mn. Saturnino Rodríguez.

DIUMENGE X DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 17,17-24)

En aquells dies, el fill d'una dona, mestressa de casa, es posà malalt, i la malaltia s'agreujà tant que el noi expirà. La dona digué a Elies: «¿Per què et ficaves amb mi, home de Déu? Veig que has vingut a casa meva per fer presents a Déu les meves culpes i fer morir el meu fill». Ell li digué: «Dóna-me'l». Elies el prengué dels braços de la mare, el pujà a l'habitació de dalt, on ell vivia, el posà al seu llit i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu, ¿fins a la viuda que m'acull, li feu aquest mal de fer morir el seu fill?» Després s'estirà tres vegades sobre el noi i cridà al Senyor: «Senyor, Déu meu: feu, si us plau, que l'ànima d'aquest noi torni dintre d'ell.»

El Senyor escoltà el crit d'Elies: l'ànima del noi tornà dintre d'ell, i recobrà la vida. Elies el prengué, el dugué de l'habitació de dalt a la planta baixa de la casa, el donà a la seva mare i li digué: «Mira, el teu fill és viu». La dona digué a Elies: «Ara sé de cert que ets un home de Déu i que són del Senyor les paraules que anuncies.»

Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor! / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics: / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes. / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 1,11-19)

Germans, vull que ho sapigüeu: la Bona Nova que us vaig anunciar no ve dels homes, perquè no l'he rebuda de cap home ni l'he apresada de ningú: l'he rebuda per una revelació de Jesucrist. Ja heu sentit parlar del meu comportament en el judaisme: amb quina fúria jo perseguia l'Església de Déu i l'atropellava; sobrepassava dins el judaisme molts compatriotes de la meua edat, ja que era molt més zelós de les tradicions dels meus pares. Però Déu m'havia escollit des de les entranyes de la mare i m'havia cridat per la seva gràcia. Quan a ell, doncs, li semblà bé, em revelà el seu Fill, perquè jo l'anunciés als qui no són jueus. Tot seguit, sense haver consultat cap home de carn i sang, sense haver pujat a Jerusalem a trobar els qui ja eren apòstols abans que jo, me'n vaig anar a l'Àràbia, i d'allà vaig tornar a Damasc. Només tres anys més tard vaig pujar a Jerusalem per conèixer Quefes i vaig passar quinze dies amb ell. Dels altres apòstols no en vaig veure cap, fora de Jaume, el germà del Senyor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 7,11-17)

En aquell temps Jesús se n'anà a un poblet anomenat Naïn. L'acompanyaven els deixebles i molta gent. Quan s'acostaven a l'entrada del poble es trobà que duien a enterrar un mort, fill únic d'una mare viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. Així que el Senyor la veié, se'n compadí i li digué: «No ploris». El Senyor s'acostà al fèretre i li posà la mà al damunt. Els qui el portaven s'aturaren, i ell digué: «Jove, aixeca't». El mort es posà assegut i començà a parlar. I el Senyor el donà a la seva mare. Tots quedaren esglaiats i glorificaven Déu. La gent deia: «Ha aparegut entre nosaltres un gran profeta». Deien també: «Déu ha visitat el seu poble». Per tot el país dels jueus i per tota la rodalia s'escampà aquesta anomenada de Jesús.

Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 17,17-24)

En aquellos días, cayó enfermo el hijo de la dueña de la casa; su mal fue agravándose hasta el punto de que no le quedaba ya aliento. Entonces la viuda dijo a Elías: «¿Qué hay entre tú y yo, hombre de Dios? ¿Has venido a recordarme mis faltas y a causar la muerte de mi hijo!». Elías respondió: «Entrégame a tu hijo». Lo tomó de su regazo, lo subió a la habitación de arriba donde él vivía, y lo acostó en su lecho. Luego clamó al Señor, diciendo: «Señor, Dios mío, ¿vas a hacer mal a la viuda que me hospeda, causando la muerte de su hijo?». Luego se tendió tres veces sobre el niño, y gritó al Señor: «Señor, Dios mío, que el alma de este niño vuelva a su cuerpo». El Señor escuchó el grito de Elías y el alma del niño volvió a su cuerpo y el niño volvió a la vida. Tomó Elías al niño, lo bajó de la habitación de arriba al interior de la casa y se lo entregó a su madre, diciendo: «Mira, tu hijo está vivo». La mujer dijo a Elías: «Ahora sé que eres un hombre de Dios, y que la palabra del Señor está de verdad en tu boca.»

Salmo responsorial (29)

R. *Te ensalzaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensalzaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / celebrad el recuerdo de su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 1,11-19)

Os hago saber, hermanos, que el Evangelio anunciado por mí no es de origen humano; pues yo no lo he recibido ni aprendido de ningún hombre, sino por revelación de Jesucristo. Porque habéis oído hablar de mi pasada conducta en el judaísmo: con qué saña perseguía a la Iglesia de Dios y la asolaba, y aventajaba en el judaísmo a muchos de mi edad y de mi raza como defensor muy celoso de las tradiciones de mis antepasados.

Pero, cuando aquel que me escogió desde el seno de mi madre y me llamó por su gracia, se dignó revelar a su Hijo en mí para que lo anunciara entre los gentiles, no consulté con hombres ni subí a Jerusalén a ver a los apóstoles anteriores a mí, sino que, enseguida, me fui a Arabia, y volví a Damasco.

Después, pasados tres años, subí a Jerusalén para conocer a Cefas, y permanecí quince días con él. De los otros apóstoles no vi a ninguno, sino a Santiago, el hermano del Señor.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 7,11-17)

En aquel tiempo, Jesús se fue a una ciudad llamada Naïn, y caminaban con él sus discípulos y mucho gentío. Cuando se acercaba a la puerta de la ciudad, resultó que sacaban a enterrar a un muerto, hijo único de su madre, que era viuda; y un gentío considerable de la ciudad la acompañaba. Al verla el Señor, se compadeció de ella y le dijo: «No llores». Y acercándose al ataúd, lo tocó (los que lo llevaban se pararon) y dijo: «¡Muchacho, a ti te lo digo, levántate!». El muerto se incorporó y empezó a hablar, y se lo entregó a su madre. Todos, sobrecogidos de temor, daban gloria a Dios diciendo: «Un gran Profeta ha surgido entre nosotros», y «Dios ha visitado a su pueblo». Este hecho se divulgó por toda Judea y por toda la comarca circundante.

Jesús consola una mare viuda i sola

ORIOU TUÑÍ, SJ

Avui reprenem la lectura contínua de Lluc amb una narració pròpia i exclusiva de Lluc, que no tenim en els altres evangelis. Després del breu sermó de la plana (Lc 6,20-59), Lluc comença una secció que podríem ben bé anomenar la secció de les persones, en la qual l'atenció del lector és conduïda vers diverses persones que apareixen en les tradicions que Lluc ha situat en aquests fragments: el centurió, la viuda de Naïm, Joan Baptista, la dona que ungeix els peus de Jesús, el grup de dones que el segueixen, la paràbola del sembrador que s'aplica a la mare i als germans de Jesús (la llavor és la paraula que aconsegueixen), la travessa del llac amb els deixebles, la guarició de l'endimoniat gerasè, la guarició de la dona amb pèrdues de sang, la tornada a la vida de la filla de Jaire. Val la pena notar el protagonisme que Lluc dona a les persones.

En aquest conjunt s'inscriu l'escena en la qual Jesús torna a la vida un noi mort en la seva infantesa. Malgrat que l'acció de Jesús afavoreix primàriament el noi difunt, tanmateix la protagonista de l'escena és la mare: una dona viuda que acaba de perdre l'únic fill que tenia. El text no diu que Jesús ho sap, però sembla deixar-ho entendre perquè diu que Jesús es compadeix de la mare, se li acostava i li diu afectuosament: «No ploris». Toca el fèretre i diu al noi que s'aixequi. El noi seu en el fèretre i Jesús el dona a la seva mare. Jesús ha consolat una mare viuda que acaba de perdre l'únic fill que tenia.

El sentit de la narració és prou clar: el poder de Jesús sobre les malalties s'allarga a tots els àmbits de l'existència humana fins anorrear la mort. La mort no té més poder que Jesús. La força que acompanya Jesús per guarir (*dynamis*: 5,17; 6,19) pot vèncer fins i tot la mort. Aquesta escena és un punt culminant de l'actuació de Jesús. D'aquí l'esglai i el meravellar-se del poble. Cal recordar que, en l'escena d'avui, Jesús fa servir aquest poder per consolar una mare sola que, en tota l'escena, no gosa dir ni una sola paraula.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dimecres 8 (13.30 h). Presidirà la conferència i dinar-col·loqui «Per una economia amb valors al servei de les persones», a l'hotel El Palace (Gran Via de les Corts Catalanes, 668).

Dissabte 11 (12.30 h). Clourà l'assemblea anual de socis d'e-Cristians, al Palau Macaya (pg. de Sant Joan, 108).

Diumenge 12 (12.30 h). Confirmacions de l'arxiprestat de St. Josep Oriol, a la parròquia de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 118). **A les 18.30 h,** trobada de l'arxiprestat de Provençals.

Actes

Jornades d'estudis franciscans. Divendres 17 de juny (10-18 h), «Franciscanisme en la història», a la Facultat de Teologia (c/ Diputació, 231). L'entrada és lliure, però si us voleu quedar a dinar cal inscripció prèvia, abans del dia 10, al t. 934 161 812, de 16 a 19 h (Sra. Lídia).

«Evangelitzem humanitzant. Els missioners al servei d'un món més humà». Diumenge 12 de juny (18.30 h), xerrada-col·loqui, amb el P. Josep M. Sabé, missioner salesià al Camerun. A la plaça de Sta. Tecla (av. de Madrid, 107).

Ruta jubilar a Barcelona. Amb un interessant contingut religiós, històric i cultural de Barcelona. Itinerari: basílica de la Mercè, basílica dels sants màrtirs Just i Pastor, temple d'August, primera muralla de la ciutat i Call jueu. Els tercers dissabtes de mes, fins al mes de novembre, de 10 a 13.30 h. Aportació: 9 €. Cal reserva prèvia a: t. 677 567 203, a/e: pastoralturisme@yahoo.es

Història de l'Espiritualitat Cristiana. Dijous 9 de juny (20 h), cloenda d'aquest cicle de conferències, amb fra Jesús Romero que parlarà de St. Serafi de Sarov, un dels sants més venerats de l'Església ortodoxa. A Pompeia Grups (c/ Riera de Sant Miquel, 1).

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dilluns 6 de juny (18 h), assem-

blea preparatòria del curs 2016-2017. Oberta a militants i simpatitzants. Tindrà lloc al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Homenatge a sor Pierrette Prat. Dijous 9 de juny (19 h), presentació d'aquest llibre escrit per amics i amigues de qui fou clarissa i abadessa del monestir de Santa Maria de Pedralbes. Serà a Pompeia Grups (c/ Riera Sant Miquel, 1 bis), a càrrec de Josep Lluís Bronchal.

Renovació Carismàtica Catòlica. Dissabte 11 de juny (9.30-17.30 h), trobada diocesana de Barcelona: «Lloaré el teu nom per sempre més». Al Col·legi Abat Oliba Spínola (av. M. D. de Montserrat, 86). Info: www.rcc-cat.com

Equips de la Mare de Déu de Barcelona. Aprenent a pregar amb les ensenyances del P. Henri Caffarel. Dimecres 8 de juny (17.30 h), a la parròquia Verge de Natzaret (c/ Juan de Mena 29, baixos).

Adoració eucarística a la cripta de la Sagrada Família. Dijous 9 de juny (20.15-23 h), missa i Vespres. Hi haurà confessors des de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Més informació: t. 662

198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

Recessos

Recés d'estiu a la ciutat. «Un temps per a cada cosa» (resseguint el llibre del Co-hèlet o *Eclesiastès*), amb Conxa Adell i Cardellach. De dilluns 25 a dissabte 30 de juliol. Més informació: www.benedictinessantperepuelles.cat

Cursos

Màster en Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural. Organitzat per l'Institut Superior de Ciències Religioses i la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna, en modalitat presencial i virtual. Les classes presencials es realitzaran a l'ISCREB (c/ Diputació 231, t. 934 541 963). Període de matriculació, fins al 26 de setembre.

XVIII Curs d'orgue del Maresme. Organitzat per l'Associació per la Música d'Orgue de Cabrera de Mar (pl. de l'Església, 4), del 5 al 10 de setembre. Info: t. 659 138 328, a/e: cursorgue@hotmail.com, <http://cursorgue.redyc.com>

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El milagro

La historia que traigo para nuestra reflexión sucedió en la India y la narra un padre jesuita, Pierre Ceyrac, misionero durante sesenta años.

La protagonista es una niña de ocho años que estaba convencida de que el amor puede hacer maravillas. Su hermano pequeño estaba muriéndose a causa de un tumor en la cabeza. Sus padres, muy pobres, habían hecho todo lo posible por salvarlo, pero no sabían ya qué hacer. Se habían gastado su pequeña fortuna en curarlo, pero no había sido posible.

Una noche el padre dice a su esposa: «Querida, creo que hemos llegado al final. Sólo un milagro puede salvar a nuestro pequeño.»

La hermanita del enfermo escuchaba desde un rincón lo que decía su padre. Se retira, va a su habita-

ción, rompe la hucha que tenía y cogiendo el dinero marcha corriendo a la farmacia más próxima. Se pone de puntillas y pone todas las monedas encima del mostrador. La farmacéutica le pregunta:

—¿Qué es eso? ¿Qué quieres?

—Es para mi hermanito Andrés.

Está muy malito y vengo a comprar un milagro.

—Pero, ¿qué dices?, le responde la farmacéutica.

—Mi hermano se llama Andrés y tiene un bulto en la cabeza, mi papá ha dicho que sólo puede salvarle un milagro. Yo le quiero mucho y por eso vengo a comprar el milagro para que pueda curarse.

La farmacéutica le respondió con delicadeza, pero con mucha tristeza: Mira, aquí no vendemos milagros, no los tenemos.

—Perdone, si es que no tengo bastante dinero trataré de recoger un poco más. ¿Cuánto cuesta un milagro?

Escuchaba esta conversación entre la niña y la farmacéutica un señor mayor y bien vestido. Se acercó a la niña que estaba recogiendo, entre lágrimas, las monedas que había depositado en el mostrador de la farmacia y le dijo: ¿Por qué lloras? ¿Qué te pasa?

—Señor, la farmacéutica no quiere venderme un milagro y no quiere decirme cuánto cuesta... Es para mi hermano Andrés, que está muy enfermo. Mamá dice que haría falta operarle, pero es muy cara la operación y no tenemos dinero, por eso hace falta un milagro para salvarle. Yo he traído todo lo que tengo.

—¿Cuánto tienes?

—Un dólar y once céntimos..., pero, sabe usted, puedo conseguir algo más de dinero.

El señor sonrió y dijo: Bien. Creo que ese es exactamente el precio de un milagro. Tomó el dinero en su ma-

no y con la otra cogió la mano de la niña y le pidió que le acompañase a su casa y él vería si podría encontrar el milagro que trataba de comprar esa niña.

El señor que entró en casa de la niña era nada más ni nada menos que el médico Dr. Carlton Armstrong, gran especialista en neurocirugía. Operó al chaval y semanas después volvía a su casa sano y salvo. La madre decía: «Esta operación ha sido un verdadero milagro y me pregunto cuánto ha podido costar». La niña sonreía sin decir nada. Ella sabía que había costado un dólar y once céntimos. Pero lo que realmente costó fue el amor y la fe de una niña.

Quizás vendría bien recordar ahora las bellas palabras de Jesús en el Evangelio: «Si no os hacéis como niños no entraréis en el reino de los cielos». Ojalá que el Señor nos conceda una gran fe y confianza en Él, Padre de todos, que quiere lo mejor para sus hijos.

¡Que Dios os bendiga a todos!